

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: **H. A.** proti odporkyni: **S.** o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2007, č. k. 38Sd/19/2006-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2007, č. k. 38/Sd/19/2006-51, **zmeňuje** tak, že rozhodnutia odporkyne zo 7. marca 2006 a 16. februára 2007 č. 705 723 4206 **zrušuje** a vec **vracia** odporkyni na ďalšie konanie.

V časti, týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne zo 6. októbra 2005 č. 705 723 4206 rozsudok súdu prvého stupňa **potvrdzuje**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 26. júna 2007 č. k. 38Sd/19/2006-51 zastavil konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo 6. októbra 2005 č. 705 723 4206 preto, že ďalším rozhodnutím zo 7. marca 2006 bolo uvedené rozhodnutie zrušené a navrhovateľka vzala späť návrh na jeho preskúmanie.

Týmto rozsudkom krajský súd potvrdil aj rozhodnutia zo 7. marca 2006 a zo 16. februára 2007 č. 705 723 4206, ktorými odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, pretože ku dňu vzniku invalidity 26. januára 2004 splnila zdravotnú podmienku vzniku nároku na invalidný dôchodok, ale nespĺnila podmienku potrebného počtu 5 rokov dôchodkového poistenia z posledných 10-ich rokov dôchodkového poistenia v období pred vznikom invalidity.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka. Žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutia odporkyne zo 6. októbra

2005, zo 7. marca 2006 a zo 16. februára 2007 zrušiť a vec jej vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, alebo navrhovala zrušiť rozsudok krajského súdu v celom rozsahu a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie.

Odporkyňa navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože krajský súd rozhodol na podklade posudkov vecne príslušných posudkových orgánov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je čiastočne dôvodné.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v §72 zákona o sociálnom poistení a ku dňu vzniku invalidity nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 72 ods. 1 písm. f/ zákona o sociálnom poistení počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 28 rokov je najmenej päť rokov a zisťuje sa z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity.

Žiadosť navrhovateľky z 5. novembra 2004 o priznanie invalidného dôchodku bola prvým rozhodnutím zo 6. októbra 2005 zamietnutá na podklade posudku Sociálnej poisťovne, pobočky v Trnave z 1. augusta 2005, ktorým bola ku dňu vzniku invalidity 5. novembra 2004 navrhovateľke stanovená na 50% miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, a to pri bronchiálnej astme s ventilačnou poruchou striedavo stredne ťažkého a ľahkého stupňa podľa kapitoly VIII, oddielu B, položky 3c – 50%, pričom mala započítateľné len 3 roky a 353 dní dôchodkového poistenia.

Z dôvodu, že proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľka podala opravný prostriedok, v ktorom prejavila nespokojnosť s hodnotením jej zdravotného stavu, k čomu predložila aj prepúšťacu správu z hospitalizácie v ÚTPCH a HCH V. H. od 26. januára 2004, posudková lekárka v lekárskej správe z 19. januára 2006 stanovila dátum vzniku invalidity u navrhovateľky dňom 26. januára 2004, lebo predložená lekárska správa dokumentovala nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľky už v januári 2004. V dôsledku záveru tohto posudku odporkyňa rozhodnutím zo 7. marca 2006 opäť zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, lebo po preskúmaní počtu rokov dôchodkového poistenia v posledných desiatich rokoch zistila, že navrhovateľka získala len 3 roky a 318 dní obdobia dôchodkového poistenia. Zároveň osobitným rozhodnutím zo dňa 7. marca 2006 odporkyňa zrušila svoje rozhodnutie zo 6. októbra 2005 č. 705 723 4206.

Napokon zamietajúce rozhodnutie zo 7. marca 2006 o priznanie invalidného dôchodku odporkyňa zmenila rozhodnutím zo 16. februára 2007, kedy opätovne zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku tiež z dôvodu, že nezískala do 26. januára 2004 (t.j. do dňa vzniku invalidity) potrebný počet rokov dôchodkového poistenia, ale získala iba 4 roky a 227 dní.

Z konzultačného listu posudkového lekára Sociálnej poisťovne pobočky v Piešťanoch, MUDr. S. Č. praktického lekára v Banke (č. I. 59 súdneho spisu) vyplýva, že navrhovateľka bola práceneschopná od 8. marca 2003, 27. októbra 2003 sa predčasne vrátila z liečenia pre zhoršenie zdravotného stavu a bolo jej navrhnuté ďalšie poskytovanie nemocenského.

Z prepúšťacej správy N UT a RCH v B., P. B. z 28. augusta 2003 vyplýva, že navrhovateľka bola hospitalizovaná na oddelení OKPD od 19. augusta 2003 do 28. augusta 2003 a následne bola prepustená do ambulantnej starostlivosti s odporúčaním ďalšej práceneschopnosti.

V spise sa nachádzajú aj ďalšie zdravotné záznamy z roku 2003, ktorými sa posudkový lekár z hľadiska prípadného skoršieho dátumu invalidity navrhovateľky nezaoberal, hoci aj vzhľadom na neskoršiu invaliditu navrhovateľky nemožno vylúčiť, že invalidita navrhovateľky vznikla skôr, ako 26. januára 2004.

Dokazovanie o dátume vzniku invalidity navrhovateľky preto nemožno považovať za dostatočné.

Nerozhoduje pritom skutočnosť, že navrhovateľka požiadala o invalidný dôchodok až 1. augusta 2005, ani skutočnosť že podľa jej názoru jej invalidita vznikla 26. januára 2004.

Doplnenie dokazovania o dátume invalidity môže mať vplyv na rozhodnutie o nároku navrhovateľky na invalidný dôchodok, preto je potrebné zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdiť a zistiť, kedy invalidita navrhovateľky skutočne vznikla.

Treba ešte uviesť, že napriek výhradám navrhovateľky, týkajúcim sa zaujatosti posudkových orgánov, nezadovážil súd (a ani odporkyňa v správnom konaní) taký posudok o zdravotnom stave navrhovateľky, ktorý by nevzbudzoval pochybnosti o nezaujatosti jeho záverov. Pochybnosti o objektivite, úplnosti, odbornej úrovni a osobnej nezaujatosti záverov posudkových orgánov o invalidite navrhovateľky a o dátume vzniku jej invalidity neboli odstránené.

V spisoch sú doložené 3 posudky posudkových orgánov odporkyne, a to: lekárska správa MUDr. I. K. posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne pobočky v Trnave so sídlom v Trnave z 30. mája 2007, lekárska správa MUDr. I. K. posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne pobočky v Trnave so sídlom v Trnave z 19. januára 2006, a lekárska správa MUDr. I. K. posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne pobočky v Trnave so sídlom v Trnave z 1. augusta 2005. Z uvedeného vyplýva, že všetky lekárske správy, obsahujúce záver o invalidite navrhovateľky vypracovala tá istá posudková lekárka odporkyne. V žiadnom z uvedených posudkov sa však dostatočným spôsobom nevysporiadala s dátumom vzniku invalidity navrhovateľky.

Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd je názoru, že doteraz vykonané dokazovanie ohľadne zdravotného stavu navrhovateľky nebolo možné považovať za dostatočný podklad pre vydanie rozhodnutia odporkyňou, ktoré by vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pretože uvedený postup mohol mať vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí.

Konanie a rozhodovanie súdu o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu v dávkových veciach sociálneho poistenia je konaním o preskúmanie rozhodnutí podľa V. časti OSP a nie je pokračovaním administratívneho konania. Úlohou prvostupňového súdu preto nebolo doplňovať vecnú, či právnu argumentáciu rozhodnutí odporkyne ani nemal povinnosť vykonávať dokazovanie na skutočnosti, ktorých zistenie je podmienkou zistenia skutočného stavu veci už v administratívnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutia odporkyne zo 7. marca 2006 a 16. februára 2007 č. 705 723 4206 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (§ 250l ods. 2 v súvislosti s § 250ja ods. 3 OSP).

V časti, týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne zo 6. októbra 2005 číslo 705 723 4206 odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zastavení konania potvrdil ako vecne správny, lebo na pojednávaní na Krajskom súde v Trnave 23. januára 2007 navrhovateľka účinne vzala späť svoj opravný prostriedok, podaný proti uvedenému rozhodnutiu.

Právnym názorom vyjadreným v tomto rozhodnutí je správny orgán viazaný (§ 250r OSP).

Odporkyni odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo na ich priznanie nemá nárok a navrhovateľke v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 21. februára 2008

**JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedkyňa senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová